

Det här kan bli den värsta hösten i mannaminne.

Franske Presidenten Holland som vann val 2012 överväldigande med löften om att inga mer franska skattepengar till konkursfärdiga banker har nu ett problem, egentligen många men ett som redan blir det första sveket mot vad man lovade väljarna.

Sanningen kommer i kapp politikernas osanningar. Hollande som trädde till makten med löften om att inte kasta skattepengar efter dåliga banker står nu inför omdelbara problem som kräver en lösning närmaste veckorna.

Hypoteksbanken Crédit Immobilier de France (CIF) står inför betalningsinställelse, ägs av facken och kooperationen

Statsägda Banque Postale är i nöd och försökte få en lösning med statsbanken Dexia som finansiera kommuner och delstater, vilken också är på obestånd.

Mitt i all denna sörja av lögner har vi SNCF och företagen Transdev, Veolia, Keolis som dras med stora underskott. Det är slut på lustigt!

Presidenten Holland som skulle visa tyskarna var skåpet skall stå har fått göra helt om när kunskapen om verkligheten slog i ansikte och det inte räcker med att stå på torgen och svinga med röda fanor och sjunga Internationalen.

Hollands ambition med att locka/hota Angela Merkel och Tyskland att på något sätt hosta upp pengar fungera inte när folket högljutt ropar på stopp och inga mera pengar i svarta hål.

De tyska skattebetalarna är definitivt inte pigga på att subventionera greker eller spanjorer som man anser korrupta, tjuvaktiga och inkompetenta.

Länder med olika språk, olika ekonomi, olika seder och bruk och dessutom fyllda med folk som gillar att bestämma över sig själva - att cementera ihop dessa länder är inte möjligt. Alltså blir lösningen på krisen - säkert den skarpaste sen kriget - med stor sannolikhet en icke-lösning. Man fixar ett lån här, lite eftergifter där och åtskilliga åthutningar i riktning mot Aten och så kör man vidare med låg hastighet och hackande motor.

Jag har rest världen runt i mer än 50 år och kommit till den bestämda slutsatsen att Europa är den bästa världsdelen (även om vi gott kunde byta ut Spanien mot Brasilien). Sen det idiotiska kriget slutade har de flesta av oss fått det bättre och bättre. Nu skakar det fina bygget, det känns inte bra.

I Sverige fortsätter dumheten med att tro man är en egen planet i Universum, denna höst kommer att visa, så är det inte, vi producera mer än vi kan konsumera, vi är helt beroende av omvärlden. Det är vårt problem, inte att vi inte skulle kunna sälja utan att vi skapat en ny sorts människa i vårt land, som lämnat jorden och bestämmer hit och dit utan att det fungera i verkligheten. Utflytten av företag börja närma sig smärtgränsen och låt anta att Kinesen som äger Volvo PV får nog av den svenska mötes kulturen som inte leder till särskilt mycket, stänger igen i Sverige och låter Gent förse Europa med Volvo och resten från Kina, tja vad tror ni?

Vem annat än aningslösa kan bli förvånade när Alkohol bokfördes som "personalvård" av en statlig myndighet?

Högt skattetryck gör det lönsamt att, hm, glida lite med sanningen och (när man vågar) fuska.

Jag påstår inte att svenskarna är värst i världen, men vi tillhör toppen i världen det är jag övertygad om.

Anledningen är naturligtvis den självklara: skattefusk är, relativt sett, en bättre affär i Sverige än i otaliga andra länder. Dessutom har vi mycket avundsjuka och (ofta hycklande) moralism i landet.

Om någon smörjer kråset lite väl lyxigt, och detta råkar bli känt, då jävlar kommer ... det finns en utbredd uppfattning som dikterar att alla svenskar bör uppföra sig på samma sätt i viktiga frågor. Rösta, fira jul och dricka lagom (vad det nu är). Man ska inte skilja sig från mängden, ja, såvida inte man är Bindefeld eller Fredrik Reinfeldt och några stycken till.

Jag råkar veta att reaktionen på den här artikeln säkert blir att "du har bott för länge utomlands" jämka rättshaverist, visst men förklara för mig varför jag betala 35 % skatt i Sverige och är utskrivet mot min vilja och fråntagen alla social rättigheter?

Med åren har jag lärt mig att detta anses som en dräpande beskyllning. En svensk ska vara svensk, svensk och ingenting annat.

Lik förbannat brukar jag svara att:

- Skulle jag inte ha lärt mig någonting under alla år härute i den ödemark de svenske kallar världen...? Mina häftiga besök i Paris - där solen öser ner och kaféerna blommar - läser jag artikel efter artikel om Europas kris och hur våra ledare, i god demokratisk ordning, tjorvat till allting...

Det alla verkar någorlunda överens om är att Grekland är värst misskött, tätt följt av Irland, Portugal, Italien, Spanien och - i någon mån - Frankrike. Överallt har stater, individer och företag lånat för mycket, producerat och sålt för lite och därför - hur skulle det kunna bli annorlunda? - lånat ännu mer.

Eftersom vi gudskelov har demokrati gäller det att utforma alla åtgärder så att ingen drabbas (vilket är omöjligt) och så många som möjligt blir omvalda. Ja, det senare gäller naturligtvis bara politiker vid makten. De som sitter i opposition vill i stället bli invalda, i allmänhet med hjälp av ungefär samma åtgärder som de på motsidan, men sådant förtigs fram till efter valet som senast Hollande i Frankrike.

Samlingsnamnet på situationen är alltså KRIS. Det bör tilläggas att USA fått en släng med av sjukan, liksom ett antal länder i Asien. Sverige framstår mer och mer som riktigt välskött (tack, Anders Borg & Co) men landet råkar vara litet och betyder inte särskilt mycket (utom för oss svenskar, förstås) och får Europa snuva får vi i Sverige lunginflammation.

Så det ser rätt dystert ut.

Att en del politiker stupar vid sidan av banan gör väl inte så mycket (somliga kan kanske rentav bli landshövdingar). Däremot blir livet taskigare för vanliga knegare, i första hand de som drabbas av arbetslöshet. Fallande efterfrågan ställer till problem för både små och stora företag och folk blir rädda för att spendera - vilket förvärrar krisen

Låt mig hänvisa till Herbert Tingstens bok "Demokratins seger och kris" där han analyserade världens problem. Du är en del av historien, mitt i och tillsammans gör svenska media allt för att fördumma folket, också en uppgift, mest beroende att kunniga journalister inte finns längre eller är alldeles för få och se som skriver av pressreleaser tagit över.